

T-155. 2022.08.21 vasárnap
Az újabb álom

Kedves Gyerekek!

Dániel könyvének tanulmányozását folytassuk a 4. rész tanulságaival. Ebben a részben maga Nabukodonozor babiloni király mondja el az újabb álmát: 1-2 vers „**Én Nabukodonozor békében valék az én házamban és virágzó az én palotámban. Álmat láték és megrettenete engem, és a gondolatok az én ágyamban, és az én fejemnek látásai megháborítanak engem.**”

Békében, boldogságban töltötte uralkodását a király és Isten ekkor üzent neki még egyszer álmában. Az álom megrémítette őt, ezért parancsára elé vezették mind a bölcseket, varázslókat, káldeusokat, hogy magyarázzák meg neki az álmát. Ez alkalommal elmondta nekik az álmot, de azok most sem tudták megfejtetni. Végül megjelent Dániel, akit az ő istene után Baltazárnak nevezett el, mert látta, hogy benne szent, isteni lélek van. Elmondta hát neki is az álmot, mely úgy kezdődött, hogy a föld közepén egy óriási fát látott, ami az égig nőtt és a föld széléről is látható volt. Szép lombos, gazdag gyümölcsstermő fa volt, róla táplálkozott minden élőlény. Majd egy Vigyázó és Szent, más fordítás szerint angyal szállt le a mennyből és hangosan kiáltotta: „**Vágjátok ki ezt a fát, és vagdaljátok le ágait, tépjétek le leveleit, és szórjátok szét gyümölcsseit! Meneküljenek alóla a vadak, és ágairól a madarak! De a tövét gyökerestül hagyjátok a földben, vas- és rézbilincsben a mező füve között! Hadd áztassa az ég harmatja, és egye a föld fűvét, mint az állatok! Boruljon el emberi elméje, állati értelem maradjon csak benne, hét időszak teljék el így fölötte! Az angyalok határozata ez a rendelet, a szentek parancsa ez a végzés. Hadd tudják meg az élők, hogy a Felséges uralkodik az emberek királysága fölött: annak adja, akinek akarja, és a legalacsonyabb sorsú embert is trónra emelheti.**” Dán.4:11-14.

Dániel az álom hallatán megrémült, de a király bátorította, hogy ne rémüljön meg az álmától. Erre ő elmondta annak jelentését: A hatalmasra nőtt fa maga a király, akinek a föld széléig elér az uralma. De a Felséges Isten ítélete bekövetkezik majd rajta, mert kivetik az emberek közül, mezei vadakkal tanyázik, fűvet eszik és az égi harmat áztatja majd, míg elismeri, hogy a Felséges Isten uralkodik a királyok felett és annak adja, akinek akarja. A fa gyökere viszont megmarad, tehát a királysága megmarad, mihelyt elismeri Isten uralmát.

Ezért Dániel kérte, hogy tanácsát megfogadva hagyjon fel vétkeivel, legyen igazságos, irgalmasan bánjon a szegényekkel, így sokáig boldogan élhet majd. De látjuk majd, hogy a király ezt nem fogadta meg, mert 12 hónap múlva bekövetkezett rajta a kijelentett álom.

Isten nagyon kegyelmes volt ehhez a felfuvalkodott királyhoz. Láttuk, hogy többször figyelmeztette már Isten, de mégis nagyon könnyen elfelejtette ezeket, nem járta át igazán istenfélelem a nagy csodák láttán sem. Most újabb kegyelmi szava van felé a Felségesnek, de igazán ez sem hatja meg, nem hallgat Dániel intésére, aki Isten szavát tolmácsolja felé.

Azzal kezdődött a leírás, hogy békében, boldogságban élt Nabukodonozor, és ebben a nagy jólétben elfeledkezett Istenről, aki már megmutatott neki valami kis részt az Ő mindenek felett való hatalmáról. Úgy gondolom a legtöbb hallgatóm elmondhatja, hogy jólétben él, van mindennap olyan, aminek örülhet. Természetesen biztosan vannak osztálytársaitok, barátaitok, akik gazdagabbak, de azt gondolom, hogy az étel, a sok ruha, játékok, elektronikai eszközök nem hiányoznak otthonaitokból. Ha számba vennétek ezeket, vagy pl. egy költözés alkalmával össze kellene ezeket szednetek, magatok is meglepődnétek milyen sok mindenetek van. Ebben a jólétben könnyű elfeledkezni Istenről, aki mindezt megadja, és könnyen érzéketlenné válhatunk a szegények, nyomorultak iránt. Nagyon úgy néz ki, hogy a szomszédos háború miatt, egyre nehezebb lesz a megélhetés és a nagy jólét helyett egy kicsit jobban be kell majd osztani az anyagiakat. Sok minden, ami eddig természetes volt nem lesz elérhető, vagy nagyon magas áron. Isten ezáltal is szól az emberhez, de ki az, aki magába száll és elgondolkodik ezeken?

Nagyon ide kívánczok és megszívlelendő, hogy mi volt Sodoma vétke a Biblia szerint?

Kevélység, eledel bősége és gondtalan békesség, de a szűkölködők és szegénynek kezét nem fogta meg. Ebből a három dologból következett aztán a többi romlottság és bűn. Mintha Nabukodonozor királyról szólna ez a jellemzés. Kevély, felfuvalkodott volt, mindene megvolt, de a szegényekkel nem volt igazságos és irgalmas, ezért is figyelmezteti Dániel a bűn elhagyására.

Egy kis kitérőt tennék még végül az **eledel bőségére**, ami Sodoma egyik jellemzője volt, de azt gondolom napjainkban a legtöbb fejlett országra, többek közt a miénkre is. Mindig nagyon elszomorodok, amikor látom és hallok mennyi ételt dobnak ki az emberek. A legtöbben közületek nem is kóstoltak még bele az igazi szegénységbe, amikor, csak margarinos, vagy zsíros kenyérré teltet. Vagy régebben a világháborúk környékén még arra sem. Olvastam olyan leírást, amikor nem is emlékezett az illető, hogy mikor evett utoljára pontosan, mert nem volt mit. Azt hiszem a legtöbben olyanok vagyunk, hogy szeretünk válogatni, csak azt esszük meg ami a „fogunkra való”. Nagyon hálás vagyok szüleimnek, nagyszüleimnek, amiért bennünket megtanítottak arra, hogy ne válogassunk. A Biblia is arra tanít, hogy amit élénk tesznek együk meg. Maga az Úr Jézus sem helyezte nagy hangsúlyt az evésre, ha volt mit, akkor azért hálát adott. Amikor bőségesen jutott -gondoljunk a sok ezer ember megvendéglésére- akkor pedig összeszedette a maradékot és nem dobta ki! Jó, ha ezt szívünkbe vessük! Legyünk hálásak azért, hogy van mit ennünk és a bőség ne távolítson el bennünket Istentől!

A következő alkalommal majd látni fogjuk, hogy Nabukodonozor királynak is át kell majd mennie az éhezésen -füvet evett, mint az ökrök-, hogy megtanulja értékelni Isten ajándékait.

Ámen